

ΣΚΑΡΛΕΤ ΤΟΜΑΣ

2

-ΟΙ-

-ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ-

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE CHOSEN ONES
Από τις Εκδόσεις Canongate Books, Λονδίνο 2018
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η τριλογία του μεγάλου σεισμού (ΒΙΒΛΙΟ 2)**
– Οι επίλεκτοι

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Scarlett Thomas
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φωτεινή Μοσχή
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Rafaela Romaya
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Scarlett Thomas, 2018
© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Dan Mumford
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2018

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2659-4
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2660-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfoffi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΣΚΑΡΛΕΤ ΤΟΜΑΣ

-ΟΙ-

-ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ-

*Μετάφραση:
Φωτεινή Μοσχή*

Για τη μαμά και τον Κούζι, με αγάπη.

Και στη μνήμη του Ντέιβιντ Μίλερ.

«Το “παιδί” είναι όλα όσα είναι εγκαταλειμμένα και εκτεθειμένα και ταυτόχρονα ισχυρά σαν θεϊκά, η ασήμαντη, αμφίβολη αρχή και το θριαμβευτικό τέλος».

Κ. Γκ. Γιουνγκ

«Εκεί είδα κόλπα ταχυδακτυλουργών, μάγους και θαυματοποιούς, πνευματιστές, μάντισσες, μάγισσες παλιές και ξελογιάστρες».

Τζέφρι Τσόσερ

«Κάθε θνητό πλάσμα κάνει ένα πράγμα και είναι πάντα ίδιο αυτό:

Ψάχνει ό,τι έχει μέσα του να μοιραστεί·
Παίρνει τον δρόμο του· “εγώ”, λέει, μονολογεί,
Φωνάζει “Οι πράξεις μου είμαι εγώ: γι’ αυτό είμαι εδώ”».

Τζέραρντ Μάνλεϊ Χόπκινς

Ο Όργουελ Μπούκεντ δεν ήταν και πολύ χαρούμενος. Εκείνη τη στιγμή μάλιστα, που μια μικρή νυχτερίδα τον κοίταζε με τα παράξενα ανάποδα ματάκια της, δεν ήταν καν σίγουρος αν είχε υπάρξει ποτέ ευτυχισμένος. Ίσως να ήταν ευτυχισμένος κάποτε, πολύ παλιά, όταν η πρώτη του γυναίκα, η Ωρέλια, ήταν ακόμη κοντά του. Πριν η κόρη του, η Έφη, γίνει τόσο ατίθαση. Και σίγουρα πριν χρειαστεί να σκαρφαλώσει σ' αυτό το σκονισμένο πατάρι, χωρίς καν να βγάλει το κοστούμι της δουλειάς του.

Πού ήταν το παλιόπαιδο; Πιθανότατα κάπου έξω να φλυαρεί για τη «μαγεία», με τους αλλοπαρμένους φίλους της – εκείνο το χοντρό αγόρι με τα γυαλάκια και το κορίτσι που ήταν λες και φορούσε νυχτικιές από το πρωί ως το βράδυ. Όπως και να είχε, η Έφη θα τα άκουγε για τα καλά όταν γυρνούσε σπίτι. Σίγουρα είχε ανέβει στη σοφίτα, κατέληξε ο Όργουελ, και είχε πάρει το βιβλίο. *Οι Επιλεκτοί* της Λόρελ Ουάιλντ δε φαινόταν πουθενά. Και αυτός ήταν ο κύριος λόγος της δυστυχίας του Όργουελ εκείνη τη στιγμή.

Η δυστυχία του Όργουελ Μπούκεντ είχε ξεκινήσει, όπως οι περισσότερες δυστυχίες, όταν είχε δει μπρο-

στά στα μάτια του την προοπτική της ευτυχίας και έπειτα την είχε χάσει τόσο σκληρά. Αυτό είχε συμβεί περίπου σαράντα πέντε λεπτά νωρίτερα. Άκουγε ραδιόφωνο στο αυτοκίνητό του καθώς επέστρεφε από το πανεπιστήμιο, όταν άκουσε μια ανακοίνωση για έναν διαγωνισμό.

Ο Όργουελ Μπούκεντ λάτρευε τους διαγωνισμούς. Δεν το παραδεχόταν σε πολλούς, αλλά τον έκαναν σχεδόν ευτυχισμένο. Μέχρι να χάσει, βασικά. Κάθε Παρασκευή συμπλήρωνε προσεκτικά το κρυπτόλεξο για το βραβείο από την *Γκαζέτα της Παλιάς Πόλης* και το έστελνε σε μια ταχυδρομική θυρίδα στα Σύνορα. Το κόστος των γραμματοσήμων τόσα χρόνια είχε υπερβεί κατά πολύ το μέγεθος του βραβείου, που ήταν ένα δωροκουπόνι δεκαπέντε λιρών για βιβλία, αλλά ο Όργουελ δε θα ησύχαζε αν δεν έπαιρνε στα χέρια του αυτό το κουπόνι, το οποίο σχεδίαζε να κορνιζάρει και να στολίσει το γραφείο του.

Το δεύτερο πράγμα που έκανε χαρούμενο τον Όργουελ ήταν το να μαζεύει χρήματα, αν και δεν ήταν και πολύ καλός σε αυτό (αν κρίνουμε από την υπόθεση με το κουπόνι). Αν μπορούσε όμως να βρει αυτό το βιβλίο –τη σκληρόδετη πρώτη έκδοση των *Επιλεκτων* που είχε αγοράσει η Ωρέλια για την Έφη πριν από τόσα χρόνια–, τότε θα είχε την ευκαιρία να πάρει μέρος σ' έναν διαγωνισμό και να βγάλει χρήματα. Αυτό είχαν πει στο ραδιόφωνο. Όποιος τυχερός είχε ένα πρωτότυπο αντίτυπο των *Επιλεκτων* έπρεπε να το πάει στο Δημαρχείο την Παρασκευή, όπου θα του έδιναν πενήντα λίρες σε μετρητά και την ευκαιρία να κερδίσει απεριόριστο δωρεάν ηλεκτρικό ρεύμα για όλη του τη ζωή. Και όποιος

είχε το βιβλίο με μαλακό εξώφυλλο μπορούσε να το ανταλλάξει με ένα δεκάλιρο.

Πενήντα λίρες είχαν γίνει αρκετά χρήματα μετά τον μεγάλο σεισμό, τον παγκόσμιο σεισμό που είχε γίνει πριν από πέντε χρόνια. Μετά τον σεισμό, η οικονομία, όπως και πολλά άλλα σύνθετα συστήματα, είχε κορεστεί και μουλαρώσει και είχε αρχίσει να κάνει τρέλες. Σε καμία περίπτωση πάντως δεν ακολουθούσε ανόητους κανόνες μαθηματικών. Πλέον πενήντα λίρες ήταν σίγουρα ένα ποσό που άξιζε να έχει κάποιος, αν και ποιος ξέρει τι θα μπορούσε να γίνει στο μέλλον!

Αλλά δωρεάν απεριόριστο ρεύμα για μια ζωή! Αυτό, μάλιστα, ήταν ένα βραβείο που άξιζε να κερδίσει κανείς. Άλλωστε, κανείς, όσο πλούσιος κι αν ήταν, δεν είχε πρόσβαση σε απεριόριστο ηλεκτρικό ρεύμα, τουλάχιστον μετά τον σεισμό. Κανένας εκτός από τον Άλβιον Φρίκι, τον άνθρωπο που τύχαινε να του ανήκει όλο το ηλεκτρικό ρεύμα του κόσμου. Για κάποιον λόγο, η εταιρεία του, η Άλβιον Φρίκι ΑΕ, έδινε αυτό το τεράστιο έπαθλο και με επιπλέον μετρητά, μάλιστα. Το μόνο που είχε να κάνει ο Όργουελ ήταν να βρει το βιβλίο. Φυσικά, το βιβλίο δεν ήταν δικό του, ήταν της Έφης. Αλλά αυτό δεν απασχολούσε τον Όργουελ στο ελάχιστο!

Το κεφάλι του δόκτορα Γκριν έμοιαζε με βραστή πατάτα. Όχι ωραία, λεία βραστή πατάτα που είχε πλυθεί και καθαριστεί πριν από το βράσιμο, αλλά με μια παλιά, ξερή πατάτα με χοντρή πέτσα που είχε μείνει πολύ καιρό στο χώμα και, παρόλο που είχε βράσει, είχε ακόμη παράξενες τούφες από τρίχες που πετούσαν εδώ

κι εκεί. Του Μαξιμίλιαν Άντεργουντ αυτές οι τρίχες τού θύμιζαν ρίζες που είχαν ξεπεταχτεί γενναία από το έδαφος στο φως μόνο και μόνο για να πεθάνουν μετά.

Ο δόκτωρ Γκριν βρισκόταν στη μέση της διήγησης μιας διδακτικής ιστορίας (το χειρότερο είδος ιστοριών κατά τον Μαξιμίλιαν) στην οποία μια μυστηριώδης καμπουριασμένη μάγισσα είχε δώσει σ' ένα καημένο φτωχό κορίτσι ένα ζευγάρι παλιά διαλυμένα αθλητικά παπούτσια, έξω από ένα συσσίτιο.

«Η ηλικιωμένη γυναίκα ψιθυρίζει στο κορίτσι ότι τα παπούτσια είναι μαγικά», είπε ο δόκτωρ Γκριν με μια φωνή που ήταν κάπως απαλή, υγρή και λαδωμένη, σαν μαργαρίνη.

Ο Μαξιμίλιαν ήξερε ακριβώς τι θα γινόταν παρακάτω στην ιστορία. Όλοι, σίγουρα, ήξεραν τι θα γινόταν. Την επόμενη μέρα, το κορίτσι θα έβαζε τα παπούτσια και θα κέρδιζε σ' έναν αγώνα με ρεκόρ χρόνου στην ιστορία του τρεξίματος. Μετά θα την ανακάλυπτε ένας αθλητικός μάνατζερ και θα της έλεγε να φορέσει καλύτερα παπούτσια. Φυσικά, εκείνη αρνείται να φορέσει οτιδήποτε άλλο εκτός από τα διαλυμένα της «μαγικά» παπούτσια. Κάποια στιγμή συμβαίνει το αναπόφευκτο. Η αντίπαλός της της κλέβει τα παπούτσια και τα κρύβει. Το κορίτσι αναγκάζεται να τρέξει με κανονικά παπούτσια. Και, φυσικά, κερδίζει και πάλι. Ηθικό δίδαγμα: δεν κέρδιζε λόγω των παπουτσιών. Τέλος.

«Τώρα», είπε ο δόκτωρ Γκριν, αφού ολοκλήρωσε την ιστορία, «κάποια σημεία προς συζήτηση».

Πήγε προς έναν μαυροπίνακα που κυλούσε πάνω σε ρόδες και ο οποίος την υπόλοιπη εβδομάδα φυλασσόταν σε ένα ντουλάπι και έβγαινε μόνο κάθε Δευτέρα

βράδυ γι' αυτά τα μαθήματα, τα οποία υποτίθεται ότι ήταν για Νεοφώτιστους – άτομα που είχαν πρόσφατα δεχτεί τη μαγική επιφοίτηση, κυρίως παιδιά–, για να μάθουν τα βασικά σχετικά με τη μαγεία. Ήταν το πρώτο μάθημα του Μαξιμίλιαν. Ήλπιζε ότι στη χειρότερη περίπτωση θα έβλεπε καζάνια να κοχλάζουν και στην καλύτερη ιπτάμενα αντικείμενα και αναφλέξεις. Αλλά όχι. Ήταν όλα πολύ βαρετά.

Στον πίνακα υπήρχε μια λίστα με πράγματα που απαγορευόταν να κάνουν οι Νεοφώτιστοι, και αυτό ήταν το μεγαλύτερο μέρος του μαθήματος μέχρι στιγμής.

1. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΠΟΤΕ ΝΑ ΑΣΚΟΥΝ ΜΑΓΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΜΙΑΣ ΑΥΘΕΝΤΙΑΣ (Ή ΑΝΩΤΕΡΟΥ).
2. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΜΑΓΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΡΗΤΗ ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ (Ή ΟΠΟΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΛΗΘΕΙ ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ).
3. ΕΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΣ ΦΕΡΕΙ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΓΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΑΥΤΟ ΘΑ ΚΑΤΑΣΧΕΤΑΙ.
4. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΣΥΖΗΤΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΤΑΞΗΣ.
5. ΟΠΟΙΟΣ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΣ ΤΑΞΙΔΕΨΕΙ Ή ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΕΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΕΙ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΚΟΣΜΟ ΘΑ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΤΑΤΑ.
6. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΥΝ ΜΑΓΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ, ΧΑΡΤΕΣ, ΞΟΡΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ Ή ΓΝΩΣΕΙΣ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΙΔΟΥΣ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΜΑΓΕΙΑ Ή ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΚΟΣΜΟ.
7. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΠΟΤΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΠΟΤΕ.
8. ΟΙ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΛΑΝΕ ΜΟΝΟ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΓΛΩΣΣΕΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Η ΟΜΙΛΙΑ ΓΛΩΣΣΩΝ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΘΙΝΟ ΚΟΣΜΟ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΕΣ ΠΟΙΝΕΣ.

Ήταν ακόμη χειρότερα από το κανονικό σχολείο. Και έκανε και περισσότερο κρύο. Το μάθημα του δόκτορα Γκριν γινόταν μία φορά την εβδομάδα σε μια σκονισμένη παλιά αίθουσα της εκκλησίας με ξύλινο πάτωμα και τεράστια παλιομοδίτικα καλοριφέρ που έτριζαν και έσκουζαν συνεχώς αλλά δεν έβγαζαν ποτέ καθόλου ζέστη. Κάτω από κάθε καλοριφέρ υπήρχε ένα πορσελάνινο φλιτζάνι για να πέφτουν οι σταγόνες. Υπήρχε μια παλιά λάμπα φθορίου που τρεμόσβηνε θολά τις ελάχιστες στιγμές που υπήρχε ηλεκτρισμός. Αλλά το δωμάτιο φωτιζόταν κυρίως με κεριά.

Ο Μαξιμίλιαν κοίταξε ξανά τη λίστα. Τύχαινε να έχει κάνει ήδη τα περισσότερα από τα απαγορευμένα πράγματα που περιλάμβανε και δεν του καιγόταν καρφάκι γι' αυτό.

Η φίλη του, η Έφη Τρούλαβ, είχε επίσης πιθανότατα κάνει τα πάντα. Είχε σίγουρα πάει στον Άλλον Κόσμο. Ο Μαξιμίλιαν ένιωσε ελαφρώς υπερήφανος που ο ίδιος είχε κάνει κάποια πράγματα που δεν υπήρχαν καν στη λίστα, όπως το να προσπαθήσει να ταξιδέψει στον Άλλον Κόσμο και να διαβάσει το μυαλό κάποιου.

Πάλι καλά που η Λέξι Μποτλ είχε προειδοποιήσει τον Μαξιμίλιαν και την Έφη να μην πάρουν τα μαγικά τους αντικείμενα στο μάθημα. Απ' ό,τι είχαν ακούσει, αν ο δόκτωρ Γκριν σου έπαιρνε τα μαγικά αντικείμενα, δεν υπήρχε περίπτωση να τα ξαναδείς. Τα μαγικά αντικείμενα του Μαξιμίλιαν, τα Γυαλιά της Γνώσης και το Αθαμέ της Ευελιξίας, βρίσκονταν κρυμμένα κάτω από το κρεβάτι του, στο σπίτι. Είχε χρησιμοποιήσει ένα ελαφρύ ξόρκι κάλυψης για να κρύψει το αθαμέ από τη μητέρα του σε περίπτωση που αποφάσιζε, όπως έκανε

καμιά φορά, να τακτοποιήσει το δωμάτιό του. Η μητέρα του ήξερε ότι είχε δεχτεί επιφοίτηση και ότι ήταν μαθητευόμενος, φυσικά, αλλά ο Μαξιμίλιαν δεν της είχε αποκαλύψει ακόμη το γεγονός ότι ήταν και μάγος. Δεν ήταν και πολύ σίγουρος ότι η μητέρα του θα χαιρόταν και τόσο.

Έξω από την τάξη ακούστηκε ένα κλαψοπούλι και μια απαλή παγωνιά άρχισε ν' απλώνεται αθόρυβα στις κουφάλες των δέντρων και στους βάλτους. Βαθιά στον σκοτεινό ουρανό, ένας μετεωρίτης άστραψε και μετά χάθηκε. Είχε περάσει η ώρα. Όλα τα κεριά στην αίθουσα έδειχναν να τρεμοσβήνουν και να χορεύουν σαν να ήταν ένα. Το μόνο που ήθελε ο Μαξιμίλιαν εκείνη τη στιγμή ήταν το βραδινό του: τρία μπισκότα με κρέμα και γεύση καφέ και ένα ποτήρι με κατσικίσιο γάλα και μετά έναν υπέροχο, ατελείωτο, γαλήνιο...

Η Λέξι τον σκούντησε.

«Ξύπνα», του είπε πνιχτά.

Στην άλλη πλευρά της Λέξι, η Έφη Τρούλαβ ήταν κι εκείνη έτοιμη ν' αποκοιμηθεί. Μα καλά, τι τους είχε πιάσει; Αυτό το μάθημα ήταν το πιο συναρπαστικό πράγμα που είχε ζήσει ποτέ η Λέξι. Θα μάθαινε πώς να γίνει σπουδαία θεραπεύτρια. Θα έβρισκε κάποιον να τη δεχτεί ως Μαθητευόμενη και μετά θα γινόταν...

«Πρώτα απ' όλα», είπε ο δόκτωρ Γκριν, «θέλω να σκεφτείτε πώς λειτουργεί η μαγεία σε αυτή την ιστορία. Θέλω να εντοπίσετε πού βρίσκεται η μαγεία. Ή ακόμη και αν υπάρχει κάποια μαγεία. Μετά θέλω να γράψετε όλα τα σημεία στα οποία υπάρχουν πιθανές συναλλαγές Μ-μονάδων σε κάθε σχετικό σημείο της ιστορίας».

Η Λέξι είχε ήδη γυρίσει σελίδα στο καινούργιο της τετράδιο και είχε γράψει την ημερομηνία και τις εργασίες με το καινούργιο της στιλό. Ήταν σίγουρη ότι ήξερε όλες τις απαντήσεις. Προτού προλάβουν να ξεκινήσουν όμως τα παιδιά, το ρολόι της εκκλησίας χτύπησε εννιά, που σήμαινε ότι ήταν η ώρα να γυρίσουν στα σπίτια τους. Κιόλας! Η Λέξι μετά χαράς θα περνούσε όλο το βράδυ ν' ακούει τη σοφία του δόκτορα Γκριν.

«Μπορείτε να ολοκληρώσετε την εργασία στο σπίτι», είπε ο δόκτωρ Γκριν, «και να την παραδώσετε στην αρχή του μαθήματος την επόμενη Δευτέρα στις επτά. Ευχαριστώ, παιδιά. Μη συνωστίζεστε στην έξοδο! Α, και, Ευφημία Τρούλαβ; Θέλω να σου μιλήσω, σε παρακαλώ».

Η Έφη Τρούλαβ έχει αποβληθεί από τα μαθήματα μαγείας και τώρα δεν μπορεί καν να επιστρέψει στον Άλλον Κόσμο – το μέρος που αγαπά περισσότερο και όπου νιώθει ότι ανήκει. Αν καταφέρει να βρει ένα αντίτυπο του βιβλίου *Οι Επίλεκτοι* για να δώσει στον πατέρα της, ίσως μπορέσει να φτιάξει τα πράγματα.

Το πρόβλημα είναι ότι, όπως περιέργως, έχουν εξαφανιστεί όλα τα αντίτυπα του βιβλίου, διότι ο Άλβιον Φρικί, ο πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, πληρώνει τους ανθρώπους για να τα καταστρέψουν ώστε να είναι ο μοναδικός κάτοχος της συλλεκτικής έκδοσης που ετοιμάζει η εκδότρια Σκυλούριαν Μίντζαρ.

Η Ρέιβεν υποψιάζεται ότι κάτι περίεργο συμβαίνει με το σχέδιο της Σκυλούριαν αλλά δεν είναι σίγουρη τι ακριβώς, ενώ ο Μαξιμίλιαν έχει εξαφανιστεί κάπου στην Ευρώπη την εποχή του Ναπολέοντα.

Θα καταφέρουν οι πέντε φίλοι – η Έφη, η Ρέιβεν, ο Μαξιμίλιαν, η Λέξι και ο Γουλφ – να ενώσουν τις δυνάμεις τους ξανά για να σώσουν τον κόσμο από τους Νταιμπέρ; Και θα μπορέσουν να γλιτώσουν από τον Τέρενς Ντιρ-Χαρτ, τον συγγραφέα παιδικών βιβλίων που φαίνεται να ενδιαφέρεται μάλλον υπερβολικά για τη ζωή της Έφης;

ΑΠΟ 9 ΕΤΩΝ

ISBN: 978-618-01-2659-4

9 786180 126594

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 19230